

Suloista ja Jumalista

S i r t t ä,

Ensimmäinen,

Toudu jo Laupias JESU! rc!

Weisatan kuin:

Hädäsiin huudan HERRAA! rc!

Toinen,

Kuulkaa Christityt nyt sitä, rc!

Joka on Ihan ja hengen riidasta.

Weisatan kuin:

Päälles minä HERRA uskallan rc!

Toudu jo Laupias JESU! Toudu jo
auttaman, Eas' suurt' sydämen
surua, Jotia minä waiwatan,
Nijn etten enä tiedä, mitän eteen otan;
Waan JESU! tygös riennän, Wisist
pääsles luotan.

2. Ah! onnetofnda aika, O! aika kowa
pääll, Ett' Onni on nijn kantan, Eit' a-
puu tule tääll, Tiedän est' kuiteng rien-
nät O! JESU auttamaan, Eht' aika pitkä
liene; Perähäs odotan.

3. Hei! waikka wtel on raskas, Nisttä
kandaren, Läsnä on HERRA tuskas Kij-
tosta andaren, Kuin JESUS lisi Utkoa,
Mutta alinomat, Kull' JESUS muutta
tuskan, Jlohon ihanaan.

4. Ah! autuas on se sielu, Kuin kärke
kouruden; Waluis on Kunnian Kruunu,
Kull' JESUS anda seu, Kaitt' tämän ma-
ilman meno, Kaha rikkans suue, Jlot ja
hekuman elot, Sen sühten turha on juur.

5. Ninkuin yr Laupias Isä, Synst
lastans kuritta, Rakkauden kunninigin
lisa, Kost' itsens palautta; Nijn JESUS
meille

meille teke, Koss' ristii huojenda, Tygöns lähemmiä wetä, Tiell oiktall ojenda.

6. Etis ole sielun tewos! Mir olet suruinen; Sull on lohutus tiedos, JEsus se suloinen, Waikk sielu, ruumis watpuis, JEsus on osanan; Waikk taivas ja maa taipuis, JEsus on omanan.

7. Eunen kuin nöyrytetin, Synnit mus' wallan salt; Waan nyt on JEsus ehtin Lammaskans tahto kalt, Pois wihamiehet julmat Hän tahto pakotta, Jotka minun pyysit surmat, Ja maan all' wajotta.

8. Seisoit ehk olit walint Minna ka-dottaman; Häwetkät te tyrannit! JEsus on auttajan, JEsus kuin silmä-terää Warjele omians; Ei ole yhtän hätä JEsuren awun kans.

9. Synnissä olen syndyn, Synnidä tehnyt tääll, Suruttomudes undun; Muutt' luotan HERNan pääll, Hän synnit andex anda, Ja sielun rawitsee, Muutt' armonis lahjat kanda, Ja autun'n tartitsee.

10. Tästä nyt iloit mahdan, Ja olla rlemuinen, Ett kurlin sanottawan; JEsus on armoinen, Köyhi syndisi kohtan Joist olen waiwainen, Suon kyll en tielä kossan; Waan armo rukoillen.

11. Istun, astun, taikk makan, Ajatelen sen pääll. Ett' woisin synnist laata,
Ja

Ja valmis olla täällä, Kost' JEsus tah-
to tulla Lukua laskemaan, Ett' silloin sai-
sin kuulla: Käy iloon autuaan.

12. Kats näin mun vakas Sielun! Näin
waikwas maretan, Täällä kärsit kipiän ki-
vun, Siell' iloll' kuumatan, O! onnellista
päivä! O! kuinga iloista, Ett' iloon saa-
da kändä, Täällä surin larosta.

13. HERRan Zebaothin Kastovin Kas-
woist' katselemaan, Engelein kansa joukon
Uutt' Wirttä weisamaan: Pyhä on Jsa
Suoja! Pyhä mun JEsuren! pyhä on
Hengi Suoja! Ainoa ylistyren.

14. Eija! kaikk' Pyhät tänne Ilon kans
palaitkat, Ja äänell' heljällä, JEsurell'
weisatkat Kijtoist, kuin pirun käsist' Meit
ulosantti wies, Ja hänen woimans kullist,
Saati meit oikiall' tiell'.

15. Unhonet on kaikk' suru, Kuin kärsin
eläisän, Röyhött' ei kusan kuulu, Täns
Autuus kädeseän, Itku on ilox käättö,
Suun naurull' täntetty, Sydämmen rie-
mun wäätty, HERRall' pyhitetty.

16. Suur' Kijtos Pauplas JEsu! Hy-
win toimittamast, Et enä mitän puutu;
Waan joutu tulemas, Sydämmen pe-
rääs pala, Paufutan kässän, Joutu jo
tällä haawa: Amen JEsu! Amen.

Suuskat Christit! nyt sitä, kuin
Sielu ja Ruumis riista pitää, Ain
 niinkautwan kuin he yhdes ovat,
 Ei taida leskenäns sopia; Waan aina
 pyytävät sotia.

2. Sielu puhu ruumill' ensist täällä: Luo-
 tat pahjon mallman päällä; Pidä usko lujaa,
 pelkä Jumala; Sill piru meit tahto o-
 mista, Sielun ja ruumin kyll kowista.

3. Ruumis vastaa: minä nuori, jalo,
 Tuon Mettä, Bijuaa, jota janoon, Niin
 kauwan kuin nuori jalo olen, Hyppän, tän-
 san, ilos weisan, Ja iloifesti itseni kätän.

4. Sielu sanoo: neuwon sinua täällä,
 Muista Herran Duomion ja Sielus
 päällä Kats' ettes tulis pirun haldun,
 Kastehes olet sä luwannut, Jumalan ala
 itsen wannonut.

5. Ruumis vastaa: minä nuori vielä;
 Allä mua hekumast tiellä, Joka päitwä
 mä iloit tahdon, Hyppän, weisan har-
 pun kanssa, Engä pelkä surun ansa.

6. Sielu sanoo: sinä mulda, tuhka,
 Ain elät synnis jost' HERRA uhka; Sei-
 sot kullan, hopian, rahan perän, Syn-
 nis, pahudes elät täällä, Huomen taldat
 olla paarein päällä.

7. Ruumis vastaa: minä wälewä,
 nuori, Ei tauti minna huomen suori,
 Wak-

Wanhoill ja sairail on hänell walda;
Mun' mun ain iloit sitt' sua kijtän, Alla
armaitse nuorta ikän.

8. Sielu sanoo: sinä mulda ja maa, Jo-
ka ylönkatsot HERRAN Sanaa, Koffas si-
näs tahdot läändä? Ah! jo tule, palaa ja
kuule HERRAN sinun Jumalas äändä.

9. Ruumis vastaa: minä tiedän hy-
win Ett Jumalan Sana on kuitkein py-
hin, En sen wuor mailman iloo hyljä Ju-
mal' kyll Hänen Armons anda, Taiwa-
hast niin maan pääll kanda.

10. Sielu sanoo: o sä köyhä mies! Kuin
hekumas elät joka ties, Jumalan armon
perät poishyljät, Ruumistas ylönpaljon
juotat, Minun kanssa helwettijn tuotat.

11. Ruumis vastaa minä luulen, Et-
täs hullust puhut, kuin luulen, Ei mail-
man ilo null ain ole, Pidä suus kiini, ole
wai; Elämän minä parat saan ain.

12. Sielu sanoo: sinä rakas mies! Elät
hekumas joka ties, Minun ja itses sä ka-
dotat; Tulda ja tulitwe ilman määrät,
Saat helwettisä ain' täärät.

13. Ruumis vastaa: en pidä sukun,
En ole mä rikkas Miehen sukun; Kyll ai-
kaa on wiel katua, Synnistä poses laata,
Koff' luolema tule ja ajaa takaa.

14. Sielu sanoo: sinä ruumis hullu!
Joka maailmaan olet tullu, Ja katumu-
ren

ren kanssa wiijwyttelet, minä hymmärrän
ajan tulewan Ja kuoleman juur läsnä o-
lewan.

15. Ruumis wastaa: minä teen aina
nijn, Kuin mailman tapa on, josa ripun
kijn; Toiwon ett' wuoden wiel elän, Sitt
kadun, teen katumuren, Wiijeko-lugun
peräst parannuren.

16. Ei katumurs ole sun wallasas, Eikä
parannus woiwasas; Waan Jumalan
Hengi waikkatta. Saaneks elää huomiseen
ast? Sill kuolema riendä juur nopiast.

17. Woi! woi! minua sielu parka, Mi-
nä wapisen, puhelisa olen arka: Ettäs hyl-
jät minun neuwon; Ett tahdo si autuar-
tulla; Waan helwetin pijnas ain' olla.

18. Ruumis wastaa: Woi! kuings
mua waiwat, Mä tahdon elää ilman
waiwat; Sill katumus on luondo wa-
stau. Täärän jalosi, ilos tantsau, Muut-
ten mun w heini kanssa.

19. Sielu sanoe: sinä mies parka! Ruins
olet jurutoin et arka, Krukkainen kuin susi
lammasta, Ettät tämän mailman kunnita-
ta; Ette Jumalan Armod saa nautita.

20. Ruumis wastaa: niin pitä oleman,
Mailman ilon ain tuleman, Engdit mä
muutoin tule häwäistyy? Tos walit' on
muutoin kuin syyn pääll; Kaitte' irwitte-
lewät sitä tääll.

21. Ste.

21. Sielu sanoo: Eoh' aika tule, Kuin
me eroitetan, sinä kuolet; Mitä siis rik-
kaus autta: Sinä olet tuhka ja mulla;
Ei autta siis raha eli kulla.

22. Ruumis vastaa: Eä minä wai-
waat, Ja rewäiset tundoni haawa; Sill
tehdyt synnit jo kauhista. O! Jesu ar-
mahd' miinun päälleen, Sun katteran Pij-
nas tähden.

23. Sielu sanoo: Se on neutro paras,
Pyhä Hengi! sydän walais, Ja lähetä
armos tänne alas, Että hän synnist pois-
palais katumukseen, Taiwast halais.

24. Ruumis sanoo: Mun HERran
Jumalan! Mun' syndin' ander etees tuo-
morrann Jumustan itsen syndiseri, Wi-
heljätseri waiwaiserä! Tee surullinen sy-
dän iloiserä.

25. Sielu sanoo: Nyt on hywin kait-
ti, Saan ruumin kans iloit ratti, Tai-
wan ilos, riemus rauhas. Ruumis le-
pää tuonen rauhas, Duomio. Päiwän
nostetaan haudast.

26. Riistos Jumalall' loppumat! Po-
jall' Ruumia huiri lakkamat, Pyhäll'
Hengell' ijaukkeitest, Illust' loppuin
alinnomaisest, Kaitti Christityt weifat-
kani! Amen.

